

BEZWAAR CONCEPTREGELING TSVC-19

ALGEMEEN

Vanaf het begin heeft SVNC gepleit voor in elk geval een 100% kostendekking voor alle ondernemers (importeurs en dealers). Op basis van werkelijke kosten een compensatie voor elke onderneming, aangevuld met een compensatie o.b.v. de vuurwerkomzet.

Aangezien het ministerie bovenaan haar wensenlijstje heeft staan dat het een simpel uitvoerbare regeling moet zijn, zou dit volgens hun veel te veel controle vragen en moeilijk uitvoerbaar zijn.

Om het simpeler te houden kan er dan natuurlijk voor gekozen worden te werken met een vast kostenpercentage t.o.v. de omzet van een winkel in plaats van de exacte kosten per winkel. Op basis van verschillende kostenplaatjes hebben wij aangetoond dat een gemiddeld kostenpercentage van 30% t.o.v. de omzet reëel is om aan te houden voor dealers.

Uitgaande van de door de BPN genoemde vuurwerkverkoop van € 77 miljoen, bedraagt de omzet exclusief btw voor alle dealers € 63,6 miljoen. Een compensatie van 30% bedraagt op basis daarvan dus ruim € 19 miljoen.

Al snel werd duidelijk dat ook de standaard coronasteunmaatregelen uit de toegezegde € 40 miljoen compensatie betaald zouden moeten worden. Uiteraard zijn we het hier niet mee eens, maar hier viel op geen enkele manier over te praten.

De TVL-regeling zorgt voor enorme verschillen onder de dealers. Er zijn zoveel soorten SBI-codes in de vuurwerkbranche, omdat heel veel winkels een andere hoofdactiviteit hebben. De uiteindelijke percentages die uitgekeerd worden door de TVL-regeling lopen uiteen van 4,5% tot 19%. Echt een enorm verschil dus.

In feite had het nog steeds heel simpel kunnen zijn en ook eerlijk. Iedereen heeft (in elk geval) recht op 30% kostencompensatie. De aanvullende compensatieregeling voor het vuurwerkverbod had zo ingesteld kunnen worden dat men opgeeft welk TVL-percentage voor de onderneming geldt en de regeling had voor de compensatie dan het tot 30% aanvullende percentage aangehouden. Voorbeeld 1: winkel heeft 4,5% TVL -> aanvullende compensatie o.b.v. 25,5%. Voorbeeld 2: winkel heeft 19% TVL -> aanvullende compensatie o.b.v. 11%. Zo had elke dealer alvast 30% van zijn omzet als kostencompensatie ontvangen.

En ook voor de importeurs had een standaardpercentage en hetzelfde principe aangehouden kunnen worden. Rekenend met de door jullie genoemde factor 2 bedraagt de omzet van de importeurs € 31,8 miljoen exclusief btw. Als we voor het gemak hiervoor eveneens een kostenpercentage van 30% aanhouden (ons zijn deze kostenplaatjes niet precies bekend, maar het zal vast niet zo gek veel verschillen) is voor deze compensatie € 9,54 miljoen nodig. Met het oog op de TVL-verrekening dient er voor importeurs wel rekening gehouden te worden met het daarin gestelde maximum.

Vervolgens kunnen de daadwerkelijke extra opslag- en vervoerskosten worden vergoed op basis van werkelijke kosten en facturen en op voorwaarde dat er optimaal gebruik is gemaakt van de standaard beschikbare bunkerruimtes in zowel Nederland als Duitsland alvorens er is uitgeweken naar extra locaties.

Afhankelijk van de resterende financiële ruimte binnen de regeling kan er een aanvullend percentage aangehouden worden voor een standaard extra compensatie o.b.v. omzet/of specifieke extra compensatie voor winkels die meer afhankelijk zijn van hun vuurwerkomzet (en daardoor vaak hogere kosten hebben/meer afhankelijk zijn van hun winst om ook privé te kunnen voorzien in onderdak, eten, etc.).

Waarom hier niet voor is gekozen, is onbegrijpelijk. Nu ligt er een regeling die zowel tussen dealers en importeurs compleet uit verhouding is alsook tussen de dealers onderling enorme verschillen oplevert. Daarnaast dekt de regeling bij lange na niet de kosten van heel veel dealers, waardoor de financiële problemen zich opstapelen en de eerste faillissementen ook al aan de orde zijn.

Ook ligt er nu een regeling die, zeker voor de opslag- en vervoersvergoedingen, moeilijk te controleren is en mede daardoor ook zeker niet fraudebestendig is. Ook wat betreft eenvoud is ons voorstel passender.

Voor ca. 1.400 winkeliers met een geraamde, gezamenlijke omzet van € 63,6 miljoen wordt € 9,4 miljoen + € 7 miljoen (schatting dealerdeel steunmaatregelen) = 16,4 miljoen gereserveerd = gemiddeld ca. 25,7% t.o.v. omzet (maar onderling dus enorme verschillen, waardoor er eerder slechts ca. 15% wordt gecompenseerd).

Voor de ca. 8-12 importeurs (!) met een geraamde, gezamenlijke omzet van € 31,8 miljoen en wordt € 16 miljoen + € 5,5 miljoen (schatting importeursdeel steunmaatregelen) = 21,5 miljoen gereserveerd = ca. 67,6% t.o.v. omzet.

Na het verbod, nee zelfs al vóór het verbod werd er geroepen dat alle vuurwerkondernemers ruimhartig gecompenseerd zouden worden. Hier zien wij met deze conceptregeling werkelijk niets van terug voor de vuurwerkdealers.

Brutobedragen

Pas in het laatste overleg met het ministerie gaven zij aan dat de subsidiebedragen brutobedragen zijn. Dit maakt het een nog slechtere regeling dan het al was en zorgt ervoor dat het gat tussen de daadwerkelijke kosten van de dealers en de geringe subsidie die zij ontvangen nog groter wordt.

Uitvoeringskosten

Voor de uitvoering wordt een reservering aangehouden van € 2,1 miljoen. Wat ons betreft een bizar hoog bedrag. Hieronder volgt een simpele, zeer ruim genomen (!) berekening:

12 importeurs x 40 uur controle per importeur	480 uur
1.400 winkels x 10 uur per winkel	14.000 uur
	<u>14.480 uur</u>
15.000 uur controle à € 50,- per uur =	€ 750.000
ICT-kosten/instellen uitvoeringsomgeving RVO etc. =	€ 350.000
	<u>€ 1.100.000</u>

Waar wordt het andere miljoen voor gebruikt?

Terug naar de staatskas

Als er geld overblijft, vloeit dit terug naar de staatskas en komt dit ook niet eerst alsnog ten goede van een andere reservering binnen de compensatieregeling. Beiden onterecht. Wanneer er vanuit welke reservering dan ook geld overblijft, moet dit alsnog ten gunste komen van dealers die door deze slechte regeling het hardst worden getroffen. Het mag niet zo zijn dat dealers nog eens extra benadeeld worden, omdat het ministerie aan de voorkant een onjuiste reserveringsverdeling heeft toegepast op basis van verkeerde aannames/inschattingen.

DETAILHANDELAREN

6% van de omzet van de eindejaarsverkoop 2019

Dit zou 6% van de daadwerkelijke vuurwerkomzet in heel 2019 moeten zijn, op basis van werkelijke cijfers/btw-aangiftes.

In de regeling wordt echter bij *Artikel 1 Begripsbepalingen* aangegeven: *omzet van de eindejaarsverkoop 2019 = inkoopwaarde van in 2019 ingekochte eindejaarsvuurwerk vermenigvuldigd met factor 2.*

Bij *Artikel 10.1.d* wordt gevraagd om *de totale omzet per verkooplocatie over de vierde kwartalen van 2019 en 2020 aan de hand van de aangiftes omzetbelasting* te verstrekken.

Deze twee punten roepen onduidelijkheden op.

1. Wordt de omzet nu opeens bepaald op basis van de inkoop? Dit is onjuist. Het zou hier gewoon om daadwerkelijke omzet moeten gaan natuurlijk. Inkoop is daarbij niet relevant en mag niet leidend zijn. Je verkoopt tenslotte ook vuurwerk dat je nog had liggen en dus niet hebt ingekocht in 2019 en je houdt wellicht wat vuurwerk over van hetgeen je wel hebt ingekocht in 2019. Het ene jaar stunt je meer met dingen en het andere jaar wat minder, afhankelijk van de markt. Soms koop je een goedkope partij op, soms ben je genoodzaakt wat duurder in te kopen etc. En dat verschilt ook nog eens enorm per winkel. Werken op basis van inkoopfacturen is daarnaast ook veel te fraudegevoelig. De 6% subsidie moet gebaseerd worden op daadwerkelijke omzet o.b.v. btw-aangiftes en in jaarcijfers aantoonbare vuurwerkomzet.

2. Het alleen vragen naar gegevens over de laatste kwartalen impliceert dat (wanneer er wel met daadwerkelijk omzet gerekend wordt zoals zou moeten) alleen de verkoop in de laatste kwartalen meetelt. Dit is onjuist. De (voor)verkoop van vuurwerk vindt gedurende het hele jaar plaats. De bestellingen van heel 2019 (ongeacht of dit in februari of november was) konden door het vuurwerkverbod niet uitgeleverd worden op de normaliter toegestane drie verkoopdagen eind december.

€ 3.500 subsidie per winkel

Allereerst wordt hier niet duidelijk benoemd dat dit bedrag per locatie zou worden toegekend. Dit is vooraf wel toegezegd. Door te werken met een vast subsidiedeel wordt het verschil tussen winkels onderling nog maar groter.

Voorbeeld 1 (zonder TVL):

winkel met omzet van € 35.000
subsidie 6% = € 2.100
vaste subsidie = € 3.500
totaal = € 5.600 = 16%

Voorbeeld 2 (zonder TVL):

winkel met omzet van € 100.000
subsidie 6% = € 6.000
vaste subsidie = € 3.500
totaal = € 9.500 = 9,5%

In de praktijk komt hier het TVL-verschil dus nog bovenop:

Voorbeeld 1 (met TVL):

winkel met omzet van € 35.000
TVL 19% = € 6.650
subsidie 6% = € 2.100
vaste subsidie = € 3.500
totaal = € 12.250 = 35%

Voorbeeld 2 (met TVL):

winkel met omzet van € 100.000
TVL 4,5% = € 4.500
subsidie 6% = € 6.000
vaste subsidie = € 3.500
totaal = € 14.000 = 14%

Het vaste subsidiebedrag moet dus minstens verwerkt worden als een subsidiepercentage om nog meer onderlinge verschillen te voorkomen.

Maar nogmaals, het zou standaard 30% subsidie moeten zijn voor alle ondernemers en het is onbegrijpelijk dat de overheid kiest voor een regeling die voor zoveel onderlinge verschillen zorgt en heel veel ondernemers in de kou laat staan.

Artikel 9 Subsidievoorwaarden

a. vuurwerkdealers staan niet allemaal ingeschreven als detailhandelaar (door de vele verschillende andere activiteiten die de ondernemingen hebben). Zoals vooraf ook al besproken, moet deze eis dus anders worden verwoord/ruimer worden toegelicht.

d. gezien het feit dat er erg lang onduidelijkheid is geweest over een mogelijk tijdelijk vuurwerkverbod in 2020 zijn er ook dealers die wel wilden gaan verkopen in 2020, maar nog geen vuurwerk besteld hadden. Sommige dealers bestellen hun vuurwerk standaard pas eind november/in december en kunnen dus ook niet aan deze eis voldoen. Er zal dus op een andere manier getoetst moeten worden of een dealer wel de intentie had om te gaan verkopen in 2020. Dit kan bijvoorbeeld door het aantonen dat de webshop geopend is geweest, de bunkerinspectie had plaatsgevonden, er al reclamefolders waren gedrukt of welke andere manier dan ook.

VERGOEDING VOOR OPSLAG EN VERVOER

Opslagvergoeding

In de Kamerbrief d.d. 11 december 2020 staat heel duidelijk: *Per saldo is ons beeld dat er voldoende opslagcapaciteit is. Dat vergt wel dat alle partijen in de sector samenwerken om hier optimaal gebruik van te maken. In 2019 is volgens gegevens van de Douane ongeveer 10 miljoen kg consumentenvuurwerk ingevoerd in Nederland. De import cijfers van 2020 laten een vergelijkbaar beeld zien als in 2019.*

Het is dus werkelijk onbegrijpelijk dat voor de opslag- (en transport)vergoeding de grootste reservering is gemaakt, te weten € 16 miljoen. Er moet gekeken worden naar een nieuwe, eerlijkere herverdeling van de gemaakte reserveringen. Er is namelijk sowieso geen opslagprobleem als alle bunkers, dus ook de bunkers bij de dealers, benut worden om het vuurwerk op te slaan. Daarnaast is er maar ca. 10 miljoen kilo vuurwerk geïmporteerd, dus als daarover wel € 0,63 per kilo vergoed wordt, is er voor de opslagvergoeding slechts een reservering nodig van € 6,3 miljoen.

De importeurs geven echter aan dat opslaan bij winkeliers met een bunkercapaciteit tot 10.000kg niet te doen is, omdat er dan met veel te kleine vrachten gereden moet gaan worden en dat logistiek en kostentechnisch niet handig is. Door het minimum vast te stellen op 10.000kg worden bijna alle dealers benadeeld, omdat zij dus geen bunkers beschikbaar kunnen stellen en ook geen aanspraak kunnen maken op de opslagvergoeding.

Maar ook als de bunkers bij winkeliers tot 10.000kg niet gebruikt worden voor de opslag van het extra vuurwerk, zou het volgens de bunkercapaciteit die standaard beschikbaar is bij de Nederlandse importeurs (in zowel Nederland als Duitsland) mogelijk moeten zijn alles op te slaan zonder extra ruimte te huren.

Als in de praktijk uiteindelijk was gebleken dat er toch wat extra bunkercapaciteit gehuurd had moeten worden, hadden die kosten op basis van werkelijke kosten vergoed moeten worden. Nu is de regeling echter zo opgesteld dat er voor elke kilo vuurwerk die in 2020 is geïmporteerd* en opgeslagen staat een vergoeding wordt uitgekeerd van € 0,63. Dus ook voor elke kilo die gewoon in de bestaande bunkerlocaties opgeslagen wordt, ongeacht of er extra ruimte nodig is/ongeacht of er extra kosten voor gemaakt moeten worden. Dit is onjuist. Extra kosten moeten uiteraard worden vergoed, maar een standaardvergoeding voor elke kilo is niet reëel, zeker niet omdat ook de detailhandelaren alleen vergoed worden voor een deel van werkelijke, gemaakte kosten.

* De regeling spreekt nu alleen in algemene zin over *onverkochte eindejaarsvuurwerk*. Er moet duidelijker worden verwoord dat het enkel gaat om vuurwerk dat in 2020 is geïmporteerd voor de Nederlandse markt (zoals ook besproken in alle overleggen) en dus niet om vuurwerk dat in eerdere jaren of pas in 2021 is geïmporteerd. Ook als er wel gewoon verkocht wordt, blijft er bij de importeurs altijd restvoorraad staan. Van vergoeding uitkeren voor restvoorraden van eerdere jaren moet dus helemaal geen sprake zijn.

Transportvergoeding

Voor het aanvullende vervoer wordt wel gekeken naar daadwerkelijke, extra kosten. Waarom wordt hier echter op basis van 1 beweging automatisch een factor 2,5 toegepast?

De importeurs gaven in eerste instantie aan dat een factor 3,5 passend zou zijn. Later is dit terecht aangepast naar factor 2 en toegevoegd dat vervoer vanaf een haven of vervoer naar een detailhandelaar (koper) niet vergoed wordt. Nu is in deze conceptversie van de regeling weer een factor 2,5 opgenomen. Ons lijkt dit niet reëel, omdat veel pallets slechts 1 extra beweging zullen maken en maximaal maar 2. Zeker niet gemiddeld 2,5 want dan gaat er echt iets mis in de transport-/logistieke planning.

Maar, waarom wordt er niet voor alle bewegingen gewerkt met vergoeding op basis van werkelijke kosten? Zo worden onnodige kostenvergoedingen voorkomen en wordt de regeling fraudebestendiger. Want hoe wordt nu bijvoorbeeld gecontroleerd of dezelfde pallet niet een tweede keer wordt opgegeven (terwijl voor die pallet o.b.v. van de eerste beweging/factuur al een factor 2,5 was uitgekeerd)?

Er moet vergoed worden op basis van daadwerkelijk gemaakte kosten zonder standaard te werken met een factor, waarbij het wel raadzaam is om volgens benchmark een maximumprijs per pallet op te nemen (bijv. de eerder aangegeven € 128,- per pallet). Daarnaast moet er een minimumaantal kilo's per vervoersbeweging blijven gelden (ruim 14.000 kilo, zoals eerder ook besproken en in de eerdere conceptversie opgenomen), want anders is het argument dat te kleine vrachten naar de bunkers van dealers logistiek niet haalbaar zouden zijn ook totaal ongegrond. En moeten die bunkers tot 10.000kg met terugwerkende kracht alsnog gebruikt worden, zodat de opslagvergoeding ook ten gunste van dealers kan komen.

Artikel 16 Subsidievoorwaarden

1.b kan een dealer die verdeeld over meerdere vestigingen wel meer dan 10.000kg opslag heeft ook aanspraak maken op de opslagvergoeding of moet de opslag echt meer dan 10.000kg per locatie/adres zijn?

1.b maakt het verschil waar de opslaglocatie zich bevindt? Oftewel wordt er ook uitgekeerd als de opslaglocatie zich in China bevindt?

Artikel 17 Subsidieaanvraag verlening

1.a waarom wordt er niet ook om eigendomspapieren van de opslaglocatie gevraagd en/of om huurcontracten?

Hoe wordt er controle uitgevoerd op de opslaglocaties/de opgegeven aantallen kilo's? Worden hier geen aanvullende documenten voor gevraagd? Foto's? Gaan er locatiebezoeken plaatsvinden? En hoe werkt dat dan met locatiebezoeken en controles in het buitenland?

In elk geval kan bij elke opgegeven kilo/doos om de bijbehorende importpapieren worden gevraagd.

De bij de douane geregistreerde importgegevens moet leidend zijn voor zowel (totaal)tellingen als controle.